

РЕШЕНИЕ

№ 89

гр. Пазарджик, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, П НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирина Ат. Джунева

Членове: Кристина Л. Пунтева
Елисавета Радиана

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
в присъствието на прокурора Г. Хр. К.
като разгледа докладваното от Ирина Ат. Джунева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225200600273 по описа за 2022 година

С присъда №47 от 12.05.2022г. постановена по НОХД № 1625/2021г. Пазарджишки районен съд е признал подсъдимия З.Й. Ж. за виновен в това, че на 21.09.2020г. в гр. Пазарджик като посредственизвършител, с цел да набави за себе си имотна облага е използвал Е.И.Б. и З.Н.М. и двамата от гр.Пазарджик, дазаложат срещу възнаграждение, от свое име неистински златни накити -четири броя пръстени с 14 каратова позлата сребърна вътрешност на метала , с което е възбудил иподдържал заблуждение у комисионера в заложната къща - Р.С.И. от гр.Пазарджик, че накитите са изцяло златни и с това е причинена имотна вреда в размер на 805.00 лева на „*****“- ЕООДгр.Пазарджик-престъпление по чл.209 ал.1 от НК

На основание чл.66 ал.1 от НК е отложено изтърпяването на наказанието лишаване от свобода за изпитателен срок от 3 години.

Против така постановената присъда е постъпила въззивна жалба от адвокат Ч.Ч., в качеството му на защитник на подсъдимия З.Ж.. В жалбата се твърди, че присъдата е постановена в нарушение на закона и е необоснована. Иска се отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна присъда.

Постъпило е и допълнение към жалбата в което основното оплакване е за превратно тълкуване на събраните по делото доказателства.

В съдебно заседание жалбата се поддържа и доводите се развиват.

Представителят на Окръжна прокуратура взе становище, че жалбата е неоснователна и моли да се потвърди присъдата като излага съображения в подкрепа на същата.

Не се ангажираха нови доказателства пред настоящия състав.

Съдът като съобрази доводите на страните и като провери изцяло така атакуваната присъда направи следните изводи:

От събраните пред първата инстанция доказателства се установява следната фактическа обстановка:

Свидетелите З.М. и Е.Б. живеели на семейни начала в гр.Пазарджик, на ул. „*****“ № 39. Двата били безработни, ниско образовани, като трудно се снабдявали със средства за прехрана и задоволяване на елементарни битови потребности. Св. М. бил на подсъдимия З.Ж., т.е. бил първи братовчед на баща му – св. Й. Ж.. Подс. З.Ж. имал пръстени от сребро, но с позлата по външната страна на метала, при което наподобявали, че са златни. Върху пръстените имало монтирани и камъни с различен цвят. Той решил да заложи пръстените в зложни къщи като златни и по този начин да си набави парични средства. На 21.09.2020 година подс. Ж. отишъл с автомобила си пред дома на св. М., като повикал него и св.Б. до колата. Показал им един прозрачен плик с големина, колкото джоб за документи, който наполовина пълен с пръстени от вида на гореописаните. Знаейки, че двамата са много бедни и трудно си набавят средства за препитание, той им предложил да отидат до зложни къщи в гр.Пазарджик и да залагат от свое име пръстените, като обещал да им даде пари за услугата. Уверил ги, че пръстените са лично негови, че не са крадени и че са златни. Не им обяснил причината, поради която искал те, а не той лично да залагат пръстените, но посъветвал св.М. при залагането да представят личната карта на св.Б.. Свидетелите М. и Б. приели предложението на подсъдимия, т.к. се нуждаели от пари. Веднага след това тримата тръгнали с автомобила на подс. Ж. и посетили няколко различни зложни къщи в гр. Пазарджик. В един момент пристигнали пред „*****“ ЕООД, представлявана от св.В.К., помещаваща се в обект, наооащ се на ул. „*****“ № 1 в гр. Пазарджик. Подсъдимият паркирал автомобила на улицата в близост до зложната къща и останал в него. Свидетелите Е.Б. и З.М. влезли вътре в обекта, където били посрещнати отсвд. Р. И. - служител на „*****“ ЕООД, на длъжност комисионер. Св. Б. предала на св. И. четири броя пръстени от вида на горепосочените, дадени й преди това от подсъдимия и поискала да ги заложи като златни, за да получи паричен заем за тях. Св.И. нямала право да нарушава целостта на пръстените, поради което ги тествала чрез натъркване с киселина по повърхността им, след което пробата показала наличие на злато и тя ги възприела като изцяло златни. Докато И. тествала пръстените, а и известно време след това, свидетелите Б. и М., които били почерпени с кафе от горната и пушили по цигара в обекта, продължавали да я уверяват, че пръстените са златни и че не са крадени, т.к. такова уверение имали и самите те от подс.Ж.. Заблудена за обстоятелството, че пръстените са изцяло златни, св.И. оформила съответен зложен билет от името на „*****“

ЕООД и Е.И. Б., като последната лично положила подпис и изписала саморъчно имената си. В резултат на направения залог, св. И. предоставила сумата от 805 лева, които били взети от св. М.. Веднага след това Б. и М. напуснали заложната къща, качили се в колата на подс. Ж., където сумата от 805 лева му била предадена изцяло. Малко след това тримата посетили друга, неустановена по делото заложна къща. Отново подсъдимият останал в колата си, а Б. и М. влезли в обекта, като искали да заложат други пръстени, дадени им от Ж.. В тази заложна къща двамата били приети от мъж, който отказал да приеме залога и ги изгонил, като казал, че пръстените са фалшиви и ще извика полиция. Горните двама веднага напуснали обекта и тай като се усъмнили, че може да има нещо нередно с пръстените, които залагат, отказали на подс.Ж. да продължат да го правят. Той след това ги откарал с колата си в ромската махала в кв. „*****“, оставил ги в близост полицейския участък и училище „*****-“, дал им 30 лева за услугата и се разделили. Няколко дни след това подс. Ж. отново карал Б. и М. да ходят и да залагат пръстени в заложни къщи по описания вече начин, но те му отказали категорично. Междувременно, т.к. св.Б. не се явила в „*****“, за да откупи обратно пръстените в деня на падежа и били изминали повече от седем дни от тази дата, то въпросните пръстени станали собственост на заложната къща. Затова собственикът на заложната къща – св. В.К., на 01.10.2020г. пристъпил към отстраняване на камъните по пръстените, с цел претопяването им. В процеса на разрязване на метала им разбрал, че процесните пръстени не са златни, а имали само златно покритие. Станало ясно, че представляваната от него заложна къща била жертва на измама, поради което на 01.10.2020г. св. Р. И. подала жалба в РУ Пазарджик, където подробно описала случая във връзка с приетия залог от св.Б.. Впоследствие, с протокол за доброволно предаване, св.И. предала и въпросните четири броя пръстени. По повод на всичко това, с постановление на РП-Пазарджик от 16.11.2020г., било образувано настоящото наказателно производство. След образуване на наказателното производство, и след разпита на свидетелите Б. и М. , след провеждането на очна ставка между всеки от тях двамата и З.Ж., който все още не бил привлечен като обвиняем, а имал качеството на свидетел, на 12.03.2021г., около 14:30 часа, последният посетил „*****“ в гр.Пазарджик. Там в този момент била св.Р. И., на която Ж. заявил, че носи парите, а тя учудено го попитала какви пари. Тогава той поясnil, че били парите за онези пръстени, за които тя била подала жалба, че са фалшиви. Казал също, че хората, които били заложили пръстените се опитвали да го натопят, като заявили , че пръстените били негови. Заплатил на заложната къща сумата от 1020 лева и 100 евро, съставляващи главницата от 805 лева по заложен билет № 9829/21.09.20г. плюс съответните такси. Св. И. му издала за това разписка от софтуерния продукт, с който се работело в заложната къща, а отделно му написала и саморъчно разписка за получената сума. След това подс.Ж. настоятелно искал от св.И. да отиде в полицията и да заяви, че си оттегля жалбата, да поиска да ѝ се предадат пръстените, а тя на свой ред да ги върне на него.

От приетата по делото ювелирна експертиза е установено, че

вътрешността на процесните четири броя пръстени е от сребро, което е покрито с дебел слой позлата с чистота 14 карата. Поставените печати върху вътрешността на пръстените са неистински и неоригинални. Оценката на металите може да бъде извършена единствено чрез извличане на среброто от пръстените, след обработка с азотна киселина, като вероятно чистото тегло на златото би било под 1 грам. Към инкриминираната дата борсовата цена на 1 грам злато с чистота 14 карата възлиза на сумата от 58 лева.

Горната фактическа обстановка е възприета и от решаващия съд и то на база възприети изцяло, показанията на разпитаните свидетели – Е.Б., З. , М., Р. И./дадени от тримата в съдебната и досъдебна фаза на процеса, като и тези приобщени по реда на чл.281 от НПК/ и на В.К. /дадени от него в досъдебна фаза на процеса и прочетените по реда на чл.281 от НПК/.

Защитата пледира да не се кредитират показанията на тези свидетели като сочи противоречие в тях. Св. Р. И. не е заинтересована от изхода на делото. Тази свидетелка не познава свидетелите Б. и М. преди да отидат в заложената къща. И. няма какъвто и да било интерес да укрива истината. И. установява, че познава подсъдимия тъй като и преди е идвал в заложената къща където работи да залага златни бижута . В разпита и в ДП св. И. е категорична, че именно подсъдимия е върнал парите като е заявил, че пръстените са негови и е поискал от свидетелката да си оттегли жалбата в полицията. Не основатели са доводите на защитата, че свидетелката си била променила показанията в частта в която е казала, че подсъдимия е признал, че пръстените са негови. Напротив, св. И. е заявила в съдебно заседание, че не си спомня и това е наложило да се прочетат показанията и дадени в Д.П. След като са прочетени показанията и свидетелката е заявила, че е прочетеното е вярно. С оглед на това съдът напълно правилно е кредитирал показанията на тази свидетелка.

Защитата пледира ,че неправилно са възприети и показанията на свидетелите М. и Б.. Излага доводи за противоречия в тези показания. Първите доводи са, че свидетелите си противоречат във факта в която заложна къща са ги изгнали и дали това е последната такава. Съдът като се запозна с показанията на тези свидетели констатира, че те наистина са ниско образовани и показанията им съответстват на образователния им ценз.

Св. Б. в съдебно заседание и то преди да и се прочетат показанията дадени в досъдебното производство е заявила“ *****“. След като и са прочетени показанията тази свидетелка потвърждава, че на последната заложна къща са ги изгнали. Следва да се отбележи, че в д.п. св. Б. не е казала, че в последната заложна къща са ги изгнали, а после ходили и в други зложни къщи. Прави впечатление, че свидетелката има хаотичен разказ, но това е логично обяснимо с нивото на образование което има. Така например тя заявява в прочетените и показания, че подсъдимия ги закарал до Полицейското училище. Установи се , че се касае за полицейския участък в техния квартал където има също училище, но не полицейско. Тя няколко е заявила, че не познава града и не знае къде са ходили. При условие, че свидетелката е родена в гр. Пазарджик и живее в този град тя не го познава.

Това беше достатъчно за настоящия състав да установи нивото на интелигентност на св. Б..

По отношение на факта какви пари е дал подсъдимия на свидетелите Б. и М. вярно е налично противоречие като св. Б. в досъдебното производство е заявила, че са дадени 60лв., но може и повече, но тези пари са дадени от подсъдимия на съпруга и, а не на нея. В съдебно заседание свидетелката е заявила, че са дадени 30лв., но това са парите които св. Б. и е дал. В тази връзка, в Д.П., св. М. е заявил, че парите ги е прибрал той и са били по 30лв. за него и жена му общо 60лв. В съдебно заседание говори за 30 лв. общо дадени пари. Тук следва да се отбележи, че това противоречие не е съществено и има логично житейско обяснение, а именно св. М. може да не е предал цялата сума на съпругата и да не желае тя да знае каква е била сумата. Още повече, че в разпита си в досъдебното производство този свидетел е давал показания в отсъствието на св. Б., а в съдебно заседание е давал показания в нейно присъствие.

Св. М. в съдебно заседание изрично е потвърдил, че след като са ги изгонили от заложената къща където са разбрали, че пръстените са фалшиви не са ходили в други зложни къщи. И при разпита на този свидетел е видно, че липсата на образование води до хаотичност на подредбата на разказа и неточностите не произтичат от преиначаване на истината. В тази насока настоящият състав напълно споделя изводите на решаващата инстанция.

За да приеме, че показанията на тези свидетели са истински настоящият състав ги прецени през показанията на св. И. и факта, че подсъдимият е възстановил парите на заложената къща и пред тази свидетелка е казал, че пръстените са негови.

Правилно решаващият съд е кредитирал двата протокола от проведени очни ставки като официални документи. Тези показания не са прочетени, но протоколите са официални документи . В тази насока е Решение № 551 от 20.03.2013 г. на ВКС по н. д. № 1723/2012 г., I н. о., НК, докладчик съдията М.Т.

„Протоколът за разпит е официален удостоверяващ документ и това, че разпитваният го подписва, не променя вида на документа в частен, който да изисква официална заверка. Полагането на подпис от разпитваното лице не представлява елемент от официалното удостоверяване, тъй като с подписа си в протокола за разпит свидетелят потвърждава единствено, че направените от него изявления са записани правилно - [чл. 237, ал. 4 от НПК](#).“

Именно от датите на провеждането на тези очни ставки напълно правилно се извежда извода, че именно тогава подсъдимият е разбрал, че свидетелите Б. и М. няма да променят показанията си и го уличават поради което на следващия ден е възстановил парите в заложената къща и е помолил св. И. да си оттегли жалбата. За това свое действие подсъдимият е бил принуден тъй като св. М. е отказал да възстанови той парите на заложената къща.

Решаващият съд е отговорил и на довода, защо не са намерени

фалшивите пръстени в дома и колата на подсъдимия. Изводите на съда са правилни и логични. Действието претърсване е извършено на 11.04.2021г. , очните ставки на 11.03.3021г. и възстановяването на парите на 12.03.2021г. Подсъдимият е имал на разположение цял месец, за да се освободи от вещите.

Съдът е отговорил и на довода, защо не са били подавани сигнали и от други заложни къщи, макар и св. М. и Б. да са ходили общо в 4 такива. Това, че не са подавани жалби не означава, че тези пръстени са истински. Те е можело да бъдат закупени от други граждани и да не се установи фалшификата. В процесната заложна къща се е установило , че са неистински тъй като собственика е започнал да ги претопява.

Последното възражение на защитата е, че в обвинителния акт е посочено, че св. М. и Б. са посетили процесната заложна къща „*****“ЕООД последна , а са изгонени от друга заложна къща по –рано поради което те са съзнавали неистинността на пръстените и не може да има посредствен извършител. Съдът отговори по- горе ,защо не следва да се приеме, че заложна къща „*****“ ЕООД е последна, а такава е тази от която свидетелите са изгонени. Именно така е приел и решаващият съд и е направил правилните изводи. Поради което липсва нарушение на материалния закон. Прокурорът е стъпил, при изготвянето на обвинителния си акт, на показанията на св. Б. и М. дадени в досъдебното производство. Отбеляза се обаче очевидната разлика в показанията им дадени пред решаващия съд и тези от д.п. И тази разлика като се обясни по- горе не е защото свидетелите лъжат, а поради неподреденост на мисълта и невъзможност да дадат последователен разказ за случилото се. Така например в показанията на св. М. от досъдебното производство се вижда, че същият описва случилото се по- добре от св. Б.. Той е заявил, че в една от заложните къщи един мъж ги е върнал, защото не харесал пръстените и казал, че ще извика полиция. Тога св. М. се усъмнил, че може и да не са истински пръстените. След като е заявил горното свидетелят е продължил да обяснява, че са оставили пръстени и в други заложни къщи. Никой не го е питал в какъв ред са залагани пръстените и дали заложната къща където са ги изгнали е била последна. Този въпрос е зададен от съда и свидетелят е отговорил ясно и непротиворечиво.

И на последно място по възражението на защитата , защо свидетелите Б. и М. са се съгласили да залагат пръстените. В показанията и на двамата свидетели присъстват данни, че са били много бедни и не са имали дори пари за храна. Именно, като е знаел това, подсъдимият им е обещал възнаграждение и те са се съгласили. Не е било необходимо Ж. да им дава друго обяснение тъй като е знаел за финансовите затруднения на свидетелите.

В заключение следва да се отбележи, че при проверка на присъдата настоящият състав констатира, че не решаващият съд е направил превратен анализ на доказателствата, а такъв прави защитата пред настоящия състав. Прави впечатление, че защитата е поискала четене на показанията на свидетелите Б. и М., но е възразила да се прочетат показанията на св. И.. Разбира се това е право на страната, но говори за избирателен анализ на

доказателствения материал

С оглед на изложеното съдът намира постановената присъда за обоснована и законосъобразна , а жалбата за неоснователна.

Подсъдимият е осъществил състава на чл.209 ал.1 от НК както от обективна така и от субективна страна.

Наложеното наказание е в рамките на закона и е съобразено както с личността на извършителя така и с обществената опасност на деянието.

При служебната проверка съдът не констатира допуснати нарушения на материалния или процесуалния закон.

С тези мотиви и на основание чл.338 от НПК съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда №47 от 12.05.2022г. постановена по НОХД № 1625/2021г. на Пазарджишки районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____